

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

U skladu s poljskim zakonodavstvom, imovinom se nakon smrti može raspolagati samo u obliku oporuke. Zabranjene su zajedničke oporuke. Prihvaćaju su sljedeći oblici oporuka:

holografška oporuka koju je u cijelosti rukom napisao, datirao i potpisao oporučitelj,

javnobilježnička oporuka koju sastavlja javni bilježnik u obliku javnobilježničkog akta,

oporuka izjavljena usmeno u nazočnosti dvaju svjedoka pred gradonačelnikom općine (*wójt*), gradonačelnikom grada (*burmistrz*) ili čelnikom gradske uprave (*prezydent miasta*),

usmena oporuka (samo ako je osoba na samrtni pa bi bilo nemoguće ili vrlo teško sastaviti oporuku na prethodno opisane načine) izjavljena u nazočnosti triju svjedoka.

U pogledu sporazuma o nasljeđivanju, prihvaćaju se samo sporazumi o odricanju od nasljedstva. Takve sporazume mogu sklopiti budući oporučitelj i zakonski zastupnik te se smatraju valjanima samo ako su u obliku javnobilježničke isprave.

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

Oporuka ne mora biti registrirana da bi bila valjana. Oporuke sastavljene u obliku javnobilježničkog akta ili pohranjene kod javnog bilježnika mogu se registrirati u Nacionalnom vijeću javnih bilježnika (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

U skladu s poljskim zakonodavstvom oporučitelj ima neograničenu slobodu pri neograničenju svojeg nasljednika. Pravom na nužni dio ne ograničava se sloboda oporučitelja da raspolaže svojom imovinom već se štite interesi oporučiteljevih krvnih srodnika i bračnog druga koji imaju pravo na određeni iznos.

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Sljedeća se pravila primjenjuju ako nema oporuke:

Ako ostavitelj nije bio vjenčan i nije imao djece, nasljeđuju njegovi roditelji. Ako je jedan od roditelja pokojan u trenutku otvaranja nasljedstva, dio tog roditelja dijeli se na jednake dijelove među oporučiteljevom braćom i sestrama. Ako je netko od braće ili sestara oporučitelja umro prije otvaranja nasljedstva i ostavio potomke, potomci dijele njegov dio na jednake dijelove. Ako nema braće i sestara ni potomaka, cijelo se nasljedstvo dijeli na jednake dijelove među djedovima i bakama oporučitelja. Ako su baka ili djed pokojni u trenutku otvaranja nasljedstva, dio koji pripada tom djedu ili baki nasljeđuju njegovi ili njezini potomci. Ako baka ili djed koji su umrli prije otvaranja nasljedstva nemaju potomke, njegov ili njezin dio dijeli se na jednake dijelove među ostalim bakama ili djedovima. Ako nema srodnika koji imaju pravo na nasljedstvo u skladu sa zakonom, nasljedstvo prelazi na općinu oporučiteljeva posljednjeg prebivališta. Ako se ne može utvrditi gdje je bilo posljednje oporučiteljevo prebivalište u Poljskoj ili ako je oporučitelj boravio u inozemstvu, nasljedstvo prelazi na državnu riznicu.

Ako ostavitelj nije bio vjenčan, ali je ostavio djecu, nasljeđuju samo ta djeca.

Ako ostavitelj za sobom ostavi bračnog druga, taj bračni drug postaje jedini nasljednik ako nema drugih potomaka, roditelja, braće i sestara ili potomaka braće i sestara.

Ako ostavitelj za sobom ostavi bračnog druga i djecu, nasljedstvo se dijeli među njima na jednake dijelove. Međutim, bračni drug ne može dobiti manje od četvrtine nasljedstva. Ako ostavitelj ostavi za sobom bračnog druga s kojim je imao uspostavljeno zakonsko zajedničko vlasništvo, nadživjeli bračni drug dobiva pola zajedničke imovine za raskid zajedničkog vlasništva, a druga polovina dio je nasljedstva ostavitelja.

Ako za ostaviteljem ne ostanu bračni drug ili krvni srodnici koji imaju pravo na nasljedstvo u skladu sa zakonom, nasljedstvo se dijeli na jednake dijelove među djecom bračnog druga ostavitelja, čiji su roditelji pokojni u trenutku otvaranja nasljedstva (nasljeđivanje pastoraka).

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

Podnositelji zahtjeva trebali bi se obratiti javnom bilježniku ili nadležnom sudu u mjestu posljednjeg prebivališta oporučitelja.

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

Izjava o odricanju od nasljedstva ili o prihvaćanju nasljedstva podnosi se sudu koji je nadležan u mjestu prebivališta osobe koja podnosi izjavu, ili javnom bilježniku. Osobe koje imaju prebivalište u inozemstvu podnose izjave o odricanju od nasljedstva u obliku predviđenom zakonom u mjestu u kojem se ta radnja odvija.

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

Na temelju poljskog prava postoje dvije vrste legata: damnacijski legat i vindikacijski legat. Samo se vindikacijski legati mogu prihvatiti ili se od njih može odreći. To nije moguće za damnacijske legatate.

Tijela navedena u odgovoru na prethodno pitanje nadležna su za primanje izjava o vindikacijskim legatima.

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Nema rezervi u skladu s poljskim zakonodavstvom. Međutim, može se tražiti plaćanje nužnog dijela, odnosno odgovarajućeg iznosa novca. Ne podnose se izjave o odricanju od nužnog dijela ili o prihvaćanju nužnog dijela.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)

Osoba koja želi pribaviti ispravu kojom se potvrđuje njezin položaj nasljednika može podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o stjecanju nasljedstva ili ishoditi od javnog bilježnika ovjereni akt kojim se potvrđuje nasljeđivanje. Ako ima nekoliko nasljednika, ostavinu na njihov zahtjev može raspodijeliti sud u postupku za raspodjelu ostavine ili javni bilježnik na temelju sporazuma o raspodjeli ostavine u obliku javnobilježničke isprave.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

U skladu sa zakonom osoba postaje nasljednik ili legatar nakon otvaranja nasljedstva (međutim, moguće se odreći od nasljedstva).

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Nasljednik u načelu snosi neograničenu odgovornost za dugove ostavitelja. Nasljednik može ograničiti svoju odgovornost prihvaćenjem nasljedstva na temelju popisa imovine. U tom slučaju nasljednik bi trebao dati odgovarajuću izjavu pred javnim bilježnikom ili nadležnim sudom u roku od šest mjeseci od datuma kada je saznao za nasljedstvo. Nasljednici su zajednički odgovorni za dugove ostavitelja.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Da bi mogao nepokretnu imovinu koja je dio nasljedstva upisati u zemljišne knjige, nasljednik mora, u pravilu, dostaviti dokumente kojima se dokazuje njegov status nasljednika, odnosno sudsku potvrdu kojom se potvrđuje stjecanje nasljedstva ili javnobilježničku ispravu o nasljedstvu.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

Prvo, u skladu s poljskim zakonodavstvom, upravitelj ostavine može se imenovati po službenoj dužnosti ili na zahtjev kada, iz nekog razloga, postoji opasnost da ostavina neće biti raspodijeljena kako je predviđeno. U tu svrhu zainteresirana strana trebala bi dostaviti zahtjev sudu nadležnom za imovinu oporučitelja da dokaže da je nasljednik ili legatar ili da ima pravo na nužni dio. Zahtjev može podnijeti i izvršitelj oporuke, suvlasnik imovine, osoba koja je zajednički nositelj oporučiteljevih prava, vjerovnik s pisanim dokazom o oporučiteljevu dugu ili porezna uprava.

Drugo, u slučaju nasljedstva koje nije preuzeto, sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev imenuje upravitelja ostavine.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

Oporučitelj može u svojoj oporuci imenovati izvršitelja koji će upravljati imovinom nakon oporučiteljeve smrti.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Izvršitelj oporuke trebao bi upravljati ostavinom, otplatiti dugove koji su dio ostavine, a posebice izvršavati ostavštinu i upute te nakon toga raspodijeliti ostavinu među nasljednicima u skladu s oporukom i primjenjivim zakonodavstvom, u svakom slučaju, odmah nakon raspodjele ostavine.

Izvršitelj može pokrenuti sudski postupak i može biti tuženik u sudskom postupku u vezi s upravljanjem ostavinom, njezinim organiziranim dijelom ili određenom imovinom. On može pokrenuti sudski postupak u vezi s pravima koja proizlaze iz nasljedstva i može biti tužen u pitanjima koja se odnose na dugove koji su dio nasljedstva.

Izvršitelj bi trebao isporučiti predmet posebne ostavštine osobi kojoj je ostavljena ta ostavština.

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Osoba koja je zakoniti nasljednik mora dostaviti preslike odgovarajućih dokumenata o građanskom statusu kao dokaz o svojem odnosu s ostaviteljem (npr. rodni list, vjenčani list). Nasljednik ili legatar trebali bi dostaviti oporuku kao dokaz svojeg prava na nasljedstvo.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 23/10/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.